

Έρωτες στα σύνορα

επιμέλεια: Ιωάννα Κολοβού
e-mail: yo-ko@otenet.gr

«Ο ΠΑΛΑΙΣΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΔΕΡΒΙΣΗΣ»
ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΑΤΑΚΗ

Έγινε ευρύτερα γνωστός με το «Παρτάλι», ένα μυθιστόρημα που έκανε αίσθηση όταν κυκλοφόρησε, το 2001, αφού έφερε ένα νέο, φρέσκο αέρα στα ελληνικά γράμματα. Ωστόσο, ο συγγραφέας του Θεόδωρος Γρηγοριάδης ήταν γνωστός από το 1990 όταν εξέδωσε το πρώτο του μυθιστόρημα.

Το πρόσφατο βιβλίο του «Ο παλαιστής και ο δερβίσης» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ, και ο Θεόδωρος Γρηγοριάδης με το γνωστό πλέον ύφος γραφής μάς προσκαλεί να τον ακολουθήσουμε σε ένα αέναο ταξίδι «μέσα-έξω» στα χερσαία σύνορα Ελλάδας - Τουρκίας, και τους ήρωες να κινούνται μεταξύ Ανατολής και Δύσης κοιβαίνοντας την αντίστοιχη «χωροταξική» κουλτούρα τους και τα διαφορετικά βιώματά τους. Στοιχεία που ενώνονται μυστικιστικά σε ένα μεθυστικό ερωτικό κοκτέιλ, όπως μόνο

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα

Ο Θεόδωρος Γρηγοριάδης γεννήθηκε στο Παλαιχώρι Παγγαίου του Νομού Καβάλας το 1956. Σπούδασε αγγλική γλώσσα και φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Εμφανίστηκε στο χώρο της ελληνικής πεζογραφίας το 1990 με το μυθιστόρημα «Κερυμμένοι άνθρωποι». Ακολούθησαν η συλλογή διηγημάτων «Ο αρχαίος φαλλός» και τα μυθιστορήματα «Ο ναύτης», «Ο χορευτής στον ελαιώνα», «Τα νερά της Χερσονήσου», «Το Παρτάλι», «Έξω απ' το σώμα». Την τριετία 1999-2003 διοργάνωσε σειρά λογοτεχνικών σεμιναρίων στη Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών. «Το Παρτάλι» εκδόθηκε στη Γαλλία, την άνοιξη του 2003, από τις εκδόσεις «AlterEdit». Διηγήματά του έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά και στα ολλανδικά. Ζει στη Νέα Σμύρνη και διδάσκει αγγλικά στη Μέση Εκπαίδευση. Σελίδες για τον συγγραφέα φιλοξενούνται στο Διαδίκτυο, στο www.serrelib.gr (Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών).

εδώ, σ' αυτό το πολιτιστικό σταυροδρόμι μπορεί να συμβεί.

Θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε το μυθιστόρημα ένα ερωτικό, κοινωνικό θρίλερ, όπως πολλοί το χαρακτηρίζουν; Ενδεχομένως ναί. Πέρα από αυτό, όμως, είναι εμφανής η τάση του συγγραφέα να προσθέσει πολιτικές και φιλοσοφικές προεκτάσεις. Όπως και να καταδειξει υπαινικτικά την προσπάθεια των Τούρκων να επιβληθούν στο μουσουλμανικό στοιχείο που υπάρχει στην περιοχή της Θράκης.

Διαβάζουμε στο οπισθόφυλλο:

«Μια γεωγραφική γραμμή ενώνει τον Διονύση, τον μοναχικό δερβίση της Αθήνας, με τον Τούρκο παλαιστή της Αδριανούπολης, τις γειτονιές της Πόλης με τις παλαιότερες των συνόρων και τη νεαρή φωτογράφο Μιρέλλα. Πρώτη η Μιρέλλα παθιάζεται με τον παλαιστή, βλέποντάς τον να αγωνίζεται στα πανηγύρια της Μακεδονίας, όμως δεν είναι και η μόνη στην παλαιότητα του έρωτα. Στο κατώφλι του 21ου αιώνα μπορούν ακόμη να εξαφανίζονται παντρεμένοι άντρες αναζητώντας μυστικιστικές ομάδες, την ίδια στιγμή που ο Χρήστος, καθηγητής βαλκανικής ιστορίας, με θεωρητικό εργαλείο την ιστορία, προσπαθεί να ξεπεράσει ερωτικές και φυλετικές ταυτότητες διερμηνεύοντας μυστικούς πόθους και ιστορικά μηνύματα.

Ένα μυθιστόρημα ερωτικής εμμονής, ένας πολυπρόσωπος ερωτικός καμβάς, με στοιχεία κοινωνικού θρίλερ, που κινείται ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση, στην Ελλάδα και την Τουρκία, και σε διαφορετικές πόλεις: Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Σέρρες, Σάνθη, Αδριανούπολη, Κωνσταντινούπολη. Χωρίς εξοτισμό, αναζητά χαμένες και καινούργιες ανθρωπογεωγραφίες, τολμώντας να αποδεχτεί το παράδοξο και το διαφορετικό, να αφηθεί στην πάλη του σώματος με την ψυχή, στον αγώνα του έρωτα με το ανήσυχο πνεύμα». Το βιβλίο έχει καταξιωθεί από την πρώτη στιγμή της κυκλοφορίας του. «...! Ο Τζεμάλ, ο Διονύσης, ο Χρήστος, η Μιρέλλα, η Μόλυ. Μια φωτογράφος, ένας Τούρκος παλαιστής, μια δημοσιογράφος, ένας συγγραφέας και ένας καθηγητής οθωμανικής ιστορίας».

«Ο ήλιος έκαιγε κάθετα. Τα ταμπούρλα χτυπούσαν επιθετικά, ρυθμικά, μεθυστικά. Τα ζευγάρια των παλαιστών είχαν σταθεί ο ένας απέναντι στον άλλον.

Μισόγυμνα κορμιά τυλιγμένα με πέτσина παντελόνια. Το σώμα τους έσταζε λάδι για να γλιστράνε τα χέρια πάνω τους, καθώς θα προσπαθούσαν να γραπωθούν το ένα από το άλλο με άγριες κι αφύσικες λαβές.

Το πλήθος στις λιγοστές τσιμεντένιες κερκίδες αντρικό - λίγες γυναίκες μετριούνταν στα δάχτυλα. Κι ανάμεσά τους εκείνη, θαρραλέα, να απαθανατίζει την αντρική τελετουργία. Είχε σηκώσει τη φωτογραφική μηχανή και τραβούσε συνεχώς φωτογραφίες παρατηρώντας το πλήθος. Κανείς -φαινομενικά- δεν ασχολιόταν μαζί της, αν και ένας φαλακρός τύπος στην ηλικία του πατέρα της, της έριχνε κάτι παλιομοδίτικες υπαινικτικές ματιές.

Οι νταουλντζήδες βάραγαν όλο και πιο δυνατά, ο κάμπος έπαιρνε φωτιά. Τα κορμιά πάλευαν με ορμή πάνω στο πατημένο χορτάρι του γηπέδου, άρπαζαν ο ένας τη σάρκα του άλλου, ορμούσαν ο ένας πάνω στον άλλο, έχωναν τις φαρδιές παλάμες τους όπου μπορούσαν για να ρίξουν ανάσκελα τον αντίπαλο.

Τρία ζευγάρια πάλευαν. Τον ξεχώρισε. Για τη Μιρέλλα το να ξεχώρισει ένα άντρα δεν ήταν μόνο ζήτημα αυτοπεποίθησης, ήταν και ζήτημα ενστίκτου. Ο Τούρκος παλαιστής δεν ήταν ένας απλός αντίπαλος. Ήταν κάποιος με τον οποίο γούσταρε να παλέψει και μάλιστα με τα δικά της όπλα...»

